

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Jany Baricovej, v právnej veci žalobkyne: **H. D. T.**, štátnej občianky Vietnamskej socialistickej republiky, proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 206-2007/07834 zo dňa 25. júna 2007, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 12. júna 2008, č. k. 1 S 212/2007-38, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 12. júna 2008, č. k. 1 S 212/2007-38 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 206-2007/07834 zo dňa 25.06.2007, ktorým žalovaný zamietol rozklad žalobkyne a potvrdil napadnuté rozhodnutie Ministerstva vnútra SR, sekcie verejnej správy, odboru štátneho občianstva, Drieňová 22, Bratislava, a to oznámenie o zastavení konania zo dňa 02.05.2007, č. 223-2007/05470, ktorým bolo zastavené konanie o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky žalobkyňi.

V odôvodnení krajský súd uviedol, že dňa 01.09.2005 nadobudol účinnosť zákon č. 263/2005 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 40/1993 Z. z. o štátnom občianstve SR v znení neskorších predpisov. Preto nebolo možné žalobkyni udeliť štátne občianstvo SR podľa § 7 ods. 3 písm. a/ zákona č. 40/1993 Z. z. Krajský súd ďalej uviedol, že žalobkyni bol povolený trvalý pobyt na území SR, ktorý jej zabezpečuje právne postavenie, ktoré je postačujúce pre výchovu maloletého dieťaťa, vzhľadom k tomu, že nedošlo k zlúčeniu rodiny s otcom dieťaťa. Žalobkyňa má už druhé dieťa (občan VSR) s občanom Vietnamskej socialistickej republiky. Otec žalobkyninho prvého dieťaťa uzavrel 16.05.2005 manželstvo s inou osobou. Súd je toho názoru, že pre stabilné rodinné prostredie dieťaťa je predovšetkým potrebné spolužitie rodičov dieťaťa v spoločnej domácnosti a následne uzavretie manželstva, v ktorom by sa dieťa mohlo harmonicky rozvíjať. Žalobkyňa však s otcom dieťaťa manželstvo neuzavrela. Dohovor o právach dieťaťa je v danom prípade plne rešpektovaný povolením trvalého pobytu žalobkyne na území SR. Krajský súd sa stotožnil s právnym názorom žalovaného, ktorý správne aplikoval ustanovenie § 8a zákona č. 265/2005 Z. z., keď zastavil konanie vo veci udelenia štátneho občianstva žalobkyni, keďže táto nespĺňa podmienku ustanovenú v § 7 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona (nepretržitý a trvalý pobyt na území SR aspoň 5 rokov bezprostredne predchádzajúcich k podaniu žiadosti o udelenie štátneho občianstva SR). V jej prípade podľa názoru krajského súdu nie sú splnené podmienky na udelenie štátneho občianstva SR. Na základe vyššie uvedeného krajský súd konštatoval, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutkového stavu a správne právne posúdené. Preto krajský súd podľa § 250j ods. 1 OSP žalobu zamietol.

Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie namietajúc, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci ako aj, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukázala na to, že prvostupňový súd sa nevysporiadal s tvrdením žalobkyne, že správny orgán sa námietkami žalobkyne nezaoberal, rozhodnutie správneho orgánu nesie známky mechanického opisu skutočností, ktoré boli uvedené v predchádzajúcom rozsudku Krajského súdu v Bratislave, a v rozklade. Krajský súd sa vôbec nezaoberal náležitostiami rozhodnutia, najmä či boli rozhodnutia dostatočne presvedčivé, logicky zdôvodnené a určité. Uviedla, že v zmysle článku 7 odsek 5 ústavy má dohovor o právach dieťaťa prednosť pred zákonom. Zastávala názor, že účel tohto dohovoru nemožno naplniť len povolením na pobyt, na zabezpečenie fungovania rodiny, najmä keď dieťa má slovenské štátne občianstvo, je potrebné štátne občianstvo udeliť aj jeho rodičom. Ak tomu tak nie je, potom nie je vylúčené, že na jednej strane môže byť rodič administratívne vyhostený, pričom maloleté dieťa by zostávalo na Slovensku. Ďalej uviedla, že ak aj žalovaný argumentuje zmenou právnej úpravy, tak k zmene došlo v rovine zákona, nedošlo k zmene samotného dohovoru o právach dieťaťa. Na základe vyššie uvedených skutočností žalobkyňa

žiadala, aby odvolací súd rozhodol tak, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmení a rozhodnutie žalovaného zo dňa 25.06.2007 ako aj rozhodnutie Ministerstva vnútra SR, sekcie verejnej správy, odbor štátneho občianstva zo dňa 02.05.2007 zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhol odvolanie žalobkyne zamietnuť a napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal v medziach podaného odvolania napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, na odvolacom pojednávaní (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 250ja ods. 3 veta druhá OSP) a zistil, že odvolaniu žalobkyne nie je možné priznať úspech.

Odvolací súd z obsahu spisového materiálu zistil, že žalobkyňa dňa 28.10.2004 požiadala Ministerstvo vnútra SR, odbor občianstva a matrík o udelenie štátneho občianstva z dôvodu, že na územie SR pricestovala za účelom zlúčenia rodiny, keď jej rodičia T. D. W., a L. N. T., ako aj bratia C. D. W., a L. D. W., žijú na území Slovenskej republiky a majú štátne občianstvo SR. Žalobkyňa tu má zabezpečené ubytovanie, ovláda slovenský jazyk a hlavne sa stala matkou maloletého dieťaťa H. M. D. W., ktorý je štátnym občanom SR a ktorý pre riadny a všestranný vývoj okrem osobnej starostlivosti potrebuje aj pevné a stabilné rodinné zázemie. Rozhodnutím zo dňa 24.01.2005, č. 219191-2005/02273 Ministerstvo vnútra SR, sekcia verejnej správy, odbor štátneho občianstva a matrík, nevyhovelo žiadosti žalobkyne, ktorou sa domáhala udelenia štátneho občianstva z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok, a to pre absenciu nepretržitého pobytu aspoň 5 rokov na území SR s odkazom na ust. § 7 ods. 1 zákona č. 40/1993 Z. z. Žalobkyňa mala na území SR povolený len tolerovaný pobyt od 31.08.2004 do 27.02.2005.

Z dôvodu podaného rozkladu žalovaný rozklad žalobkyne zo dňa 20.05.2005 rozhodnutím č. 206-2005/01672 zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Na základe podanej žaloby Krajský súd v Bratislave rozhodnutím zo dňa 18.01.2007, č. k. 1 S 208/2005-28 prvostupňové správne rozhodnutie ako aj rozhodnutie žalovaného podľa § 250j ods. 2 písm. e/ OSP zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. V dôsledku uvedeného prvostupňový správny orgán žiadosť žalobkyne o udelenie štátneho občianstva opätovne posúdil a vydal rozhodnutie o zastavení konania č. 223-2007/05470 zo dňa 02.05.2007 z dôvodu, že žalobkyňa nespĺňa podmienku nepretržitého trvalého pobytu na území SR aspoň 5 rokov bezprostredne predchádzajúcich podaniu žiadosti o udelenie štátneho občianstva SR, podľa § 7 ods. 1 písm. a/ zákona č. 40/1993 v znení zákona č. 265/2005 vydal rozhodnutie o zastavení konania. Proti uvedenému rozhodnutiu podala žalobkyňa dňa 23.05.2007 rozklad. V rozklade namietala, že prvostupňový správny orgán nevzal do úvahy § 19b citovaného zákona. Žalovaný rozhodnutím č. 206-2007/07834 zo dňa

25.06.2007 prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Krajský súd napadnutým rozsudkom žalobu žalobkyne zamietol. Stotožnil sa s názorom žalovaného, že v prípade žalobkyne nie sú splnené podmienky na udelenie štátneho občianstva SR.

Podľa § 7 ods. 1 písm. a/ zákona č. 265/2005 Z. z. o štátnom občianstve Slovenskej republiky v znení zákona č. 265/2005 Z. z. (ďalej len zákon č. 40/1993 Z.z.) štátne občianstvo SR možno udeliť žiadateľovi, ktorý nie je štátnym občanom SR a má nepretržitý trvalý pobyt na území SR aspoň 5 rokov bezprostredne predchádzajúcich podaniu žiadosti o udelenie štátneho občianstva SR.

Podľa § 8a zákona č. 40/1993 Z. z. odsek 4 ministerstvo konanie zastaví, ak žiadateľ nespĺňa podmienku podľa § 7 ods. 1 písm. a/. Rozhodnutie o zastavení konania sa vyznačí v spise a žiadateľ sa o zastavení konania upovedomí.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu žalovaný vec správne právne posúdil a vo veci vydal zákonné rozhodnutie. Odvolací súd poukazuje na to, že dňa 01.09.2005 nadobudol účinnosť zákon č. 265/2005 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 40/1993 Z. z. o štátnom občianstve SR v znení neskorších predpisov. Preto aj podľa názoru odvolacieho súdu nebolo možné žalobkyni udeliť štátne občianstvo SR podľa § 7 ods. 3 písm. b/ zákona č. 40/1993 Z. z. Žalovaný správne rozhodol o zastavení konania s odôvodnením, že žalobkyňa nespĺňa podmienku ustanovenú v § 7 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona (nepretržitý a trvalý pobyt na území SR aspoň 5 rokov bezprostredne predchádzajúcich podaniu žiadosti o udelenie štátneho občianstva SR). Odvolací súd poukazuje na to, že štátne občianstvo SR možno udeliť len vtedy, ak sú splnené zákonné podmienky a ďalšie dôvody (zlúčenie rodiny, funkčné manželstvo...), čo v prípade žalobkyne nie je splnené. Žalobkyňa s otcom dieťaťa, ktorý je občanom Slovenskej republiky, nežije a ani s ním manželstvo neuzavrela, keď otec jej prvého dieťaťa uzavrel manželstvo s inou osobou. Je síce pravdou, že by mohlo dôjsť k administratívne vyhosteniu žalobkyne, avšak iba vtedy, ak by na to bol dôvod podľa zákona č. 48/2002 Zb. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Nepochybil preto krajský súd, keď žalobu žalobkyne zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené závery považoval námietky žalobkyne uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci žalovaným i krajským súdom. Preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením veci a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP s poukazom

na § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko neúspešná žalobkyňa právo na náhradu trov odvolacieho konania nemá a žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli ani si ich neuplatnil.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 12. augusta 2009

JUDr. Jozef H a r g a š, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová